

TOT 27 JULI IN KURSAAL TE OOSTENDE: V. K. K. - TENTOONSTELLING

FELIX DE BOECK

De grote zomertentoonstelling van de Vlaamse Klub Kust is gewijd aan Felix De Boeck, eredecken van het christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond. Het is de 4e in de reeks. In 1967, met de Religieuze thematiek van Ensor tot nu, kwam Servaes' beroemde kruisweg naar Oostende. De Alfred Ostentoonstelling lokte meer dan 15.000 bezoekers naar het Kursaal. Verleden jaar kwamen de private kollekties van de kust aan de beurt onder de titel 10 x 5.

De 70 jaren van de meester van Drogenbos waren de gelegenheid het licht van zijn werk op de kandelaar te plaatsen. De Vlaamse Klub Kust sluit zich eerbiedig aan bij de huldmanifestaties waarvan Felix het voorwerp is. Een beetje het lijdend voorwerp, want van officiële vieringen houdt hij niet veel, en zelden kwam zijn werk op tentoonstellingen. Het wordt dan ook voor velen een langverwachte retrospectieve of de openbaring van een halve eeuw Felix De Boeck.

Interessant aan te stippen: de belangrijkste groep der in Oostende tentoongestelde werken hebben nog nooit het atelier van Drogenbos verlaten. Over zijn experimenten met fosforiserende kleuren werd reeds geschreven, maar ze zullen voor het eerst te Oostende aan het publiek voorgesteld worden. Ook moest een grote tentoonstelling in het buitenland wijken voor Oostende.

Op de kunstmarkt is Felix De Boeck nooit met «kunstwaar» verschenen, en hij heeft nooit gezocht om «door te breken». Het zijn zijn talrijke vrienden die het licht op de kandelaar geplaatst hebben. Denken we hier even aan het grote werk van Jan Walravens met zijn tientallen kleurproducties uitgegeven in samenwerking met de Fotogravure Tallon en het museum van Elsene. In enkele maanden was de eerste uitgave uitgeput. Arcade werkt nu aan de 2e uitgave.

In het lijden, dat hem doorheen vele sterfgevallen in eigen familie zo hard trof, werd de kunstenaar gesterkt en gesteund door een schaar van trouwe vrienden. De hoeve van Drogenbos was steeds een verzamelplaats van vrienden. Zij ook vonden in hem steun voor hun idealisme en hun strijd. Enkele namen? Paul Van Ostayen en Wies Moens, Frits Vanden Berghe een leider van de Latemse school en de geniale Piet Mondriaan. Onder zijn beste vrienden waren ook kunstcritici en schrijvers als Charles Plisnier, Henri Pichette, Michel de Ghelderode en Herman Teirlinck, Pierre Bourgeois en Pieter Geert Buckinckx. In zijn huis voelen zich thuis mensen van allerlei strekking en opinie, gelovige en ongelovige. Alle talen worden er gesproken als de taal der vriendschap.

Wie herinnert zich niet een der mooiste uitzendingen van de Vlaamse T.V. «ten huize van Felix De Boeck». Hij verscheen er als een grondvaste boom in het Brabantse landschap: «Terwijl ik de bieten reinig, of mijn vee voedsel geef of de appels pluk, zo zei Felix De Boeck, denk ik aan mijn kunst». Boer en schilder, geen dubbel bedrijf, maar een dubbele roeping. Zijn werk bereidt de dag des Heren voor: iedere zondag schildert hij. Een echte zondagschilder, maar niet van het liefhebberstype, geen amateur, maar een strijder en voorloper. Met Servranckx en Van Tongerlo was hij een voorloper van de abstrakte kunst in Vlaanderen.

We mogen ook niet vergeten dat de boerenzoon Felix na zijn Grieks-Latijnse Humaniora leerling werd van August Vermeulen. Van hem kreeg de Vlaming Felix De Boeck een visie op alle Europese kunstrichtingen.

De Vlaamse Klub Kust presenteert het oeuvre van Felix De Boeck op een originele manier als een Genesis. Het originele past een schilder die voor

ons een avant-garde schilder blijft. Wie is een avant-garde kunstenaar? Hij die op zijn speurtocht het verstgaande dichtst bij de essentie der dingen komt, en deze ervaring op een originele en adequate manier kan uitdrukken.

F. De Boeck is een paradijszoeker en wil communiceren met de essentie van alle schepselen: vanaf de afgrond waarover het eerste licht gloort langs het kiemende zaad tot plant en boom onder de zegen van de regen. Verder gaat de speurtocht van mier tot stier eindigend in de mens. De mens in alle facetten van de ziel, de mens als microcosmos, de mens in de eeuwigheid. Terecht vatten we deze opgang samen: van chaos tot cosmos, van mensheid tot eeuwigheid. Samen met deze evolutie der themas zien we de genesis van zijn pikturale vormtaal: van abstracte vormen tot expressionistische uitdrukking om te eindigen in een eigen taal waarin de geometrische figuren een sleutelsymboliek vormen. De cirkel bij Felix De Boeck zegt begin en einde, volheid en totaalbeeld. Rust en vrede. Voorwaar, het oeuvre van De Boeck is een genesis naar volheid in vrede van vorm en inhoud.

Stort vandaag nog

100 fr. op

postrekening 1063.99

van Publigrifik p.v.b.a.

te Oostende, en U

ontvangt gedurende

één jaar (twaalf

nummers) « De Kinkhoorn ».
